

(Zá)školáček

č. 4

listopad - prosinec 2016

Obsah

Agáta a Denisa v předvánoční Praze Rozhovor	1	Takoví jsou naši hrdinové Z dílny čtení čtvrtáků	10-11
Haló, tady Halloween!	2-3	Vždyť jsou jako my Z dílny čtení a psaní 8. A	12
Tvořit něco pěkného, to je ono! Fotoreportáž z družiny Šikulové	4	Čtení pro dlouhé zimní večery Upoutávky	13
Račte vstoupit Malá reportáž z velkého dne	5	Vítězství je naše Rozhovor s členkou florbalového týmu	14
Čertovsky podařená Mikulášská nadílka Zpráva ze zkušeností čerta	6	Rekord ve sběru kaštanů Sbírej PETky, sbírej papír Výsledky soutěží	15
Čertíci, čerti a čertiska dětí z 3. třídy Minivernisáž	7	Pro chytré hlavy Křížovka	16
Vánoční mňamky od sedmáků Fotoreportáž	8	Radostné Vánoce přeje (Zá)školáček	
Znáš to zvíře? Prezentace zajímavostí ze světa zvířat	9		

V katolickém kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hnojníku

20. 12. 2016

bude pěvecký sbor našich žáků zpívat

na **Vánočním benefičním koncertě.**

Zpěváky budou doprovázet žáci Agáta Unucková na saxofon, Eliška Gorecká na klavír a Vojtěch Pytlík na kytaru.

Výtěžek koncertu bude věnován Stelince Štrossově, děvčátku s vážnými zdravotními problémy.

Agáta a Denisa v předvánoční Praze

Rozhovor

Určitě si vzpomenete na skvělé kresby Agáty a Denisy, které nakreslily do soutěže o Karlu IV. Otiskli jsme je v červnu ve 2. čísle našeho časopisu. Tak teď se na začátku prosince konal v Praze seminář o Karlu IV. s vernisáží některých výtvarných prací z této soutěže. Agáta a Denisa byly na tuto akci pozvány. Do Prahy je doprovázela paní učitelka Magda Luzarová. Jaké byly jejich dojmy ze semináře a z předvánoční Prahy? Přečtěte si, co na ně udělalo největší dojem.

Emma: Proč jste jely do Prahy až teď, když jste se soutěže zúčastnily už na jaře?

Agáta: Protože vernisáž výtvarných prací se konala až teď. Nebyla to jenom vernisáž, ale také přednáška o UNESCO a o Karlu IV.

Denisa: Také tam informovali o projektu na příští rok. Naslouchaly jsme všem prezentacím, i když jsme všemu nerozuměly. Přednášky byly spíš pro dospělé.

Agáta: Ale nebyly jsme samy, blízko nás seděla dívka, další účastnice soutěže, a ta taky nevěděla, o čem se přesně jedná.

Emma: Kde v Praze se akce konala?

Agáta: Bylo to v jedné budově Poslanecké sněmovny ČR. Dlouho jsme ji nemohly najít.

Denisa: Jely jsme metrem a pak tramvají. Potom jsme ji ještě asi půl hodiny hledaly. Už jsme si myslely, že ji nenajdeme.

že pro ně mohli vybrat lepší místo, nejlépe samostatnou místnost. A mohlo jich tam být víc. Určitě jich bylo víc, které stály za to, aby je vystavili.

Emma: Jak to v PS vypadalo? Jaké to tam bylo?

Agáta: V té zasedací místnosti,

kde se akce konala, byla taková zámecká výzdoba, samé zlato. Udělalo to na nás velký dojem.

Denisa: Působilo to vznešeně. Na oknech závěsy, starobylá kamna ...

Agáta: Nelíbilo se nám, že výtvarné práce měly takové celkem nedůstojné umístění. Bylo jich tam jenom asi deset a visely v řadě úplně vzadu v té zasedací místnosti. Myslely jsme si,

Emma: Kolik lidí se té akce zúčastnilo? Můžete to odhadnout?

Denisa: Asi padesát až šedesát. Byla tam také vítězka výtvarné soutěže. Jinak většinou samí dospělí.

Emma: Co jste dělaly po skončení akce?

Denisa: Do 14 hodin bylo zasedání a pak jsme se šly podívat na předvánoční Prahu.

Emma: Máte nějaký zážitek?

Agáta: Vánoční strom na Staroměstském náměstí. Všechno svítlo. A všude to vonělo, hlavně trdelníky.

Denisa: Na Václavském náměstí předváděla spousta lidí různé atrakce. Zastavily jsme se a koukaly, jak jeden z nich „čaruje“ s obrovskými bublinami.

Agáta: Nadchla nás ta vánoční atmosféra.

Denisa: To byla ta pravá odměna.

Haló, tady Halloween!

Jedna z nejoblíbenějších akcí ve škole byla konečně tady. Byl čtvrtek 5. listopadu a v budovách školy už se pomalu šerilo. To byl ten správný čas, kdy se na chodbách mohla začít zjevovat strašidla, a všelijaké bytosti vystupovaly z temných zákoutí. Halloween mohl začít. Jak jsme si ho užívali, se dozvíte z naší skvělé fotoreportáže. Najdete v ní všechno, co stálo za to, tzn. všechno.

Podivuhodné bytosti

Učitelky? Ne, ne... Čarodějky.

Dokonalé maskování. Vy poznáte, kdo to je? Já teda ne!
Toho potkat ve dne v lese ...

Tak tohle je určitě lesní víla. Nebo ne?

Také bílá paní s kolegyní
dobrou čarodějkou k nám
zavítaly.

Ááá, že nevíte, kdo to je?

I Drákula se přišel podívat.

Tak tohle jsou ale dobré víly. To mi nikdo
nevymluví.

Tak tohle se tu dělo!!!

Co to tam je?

To je něco divného. Úúú, hihhi! Fúj!!!

Jen pojď, Danečku, pojď. Nic ty se neboj.

Ták. A teď ochutnej. Cože to jíš? - Snad to nejsou ... No to určitě ne!

Pomóc! Ona se topí!
Ty jsi ale trumbera. Jenom loví jedno jabko. To je toho.

A teď ještě tohle! Ať si spraviš chuť.
(Jestli si myslíte, že je to to, co si myslíte, tak si to nemyslete, protože to není pravda. Jo!?)

S pomocí Katky Teslíkové a Míši Machandrové ze 4. třídy RED

Tvořit něco pěkného, to je ono!

Fotoreportáž

Den otevřených dveří se blížil a Šikulové se na něj pilně připravovali. Chtěli připravit něco pěkného na vánoční jarmark. Paní vychovatelka sezvala rodiče i děti na předvánoční tvořivou dílničku a ve středu 29. listopadu odpoledne se mohlo začít.

Tatínkové nepřišli žádní, zato maminek bylo hned několik. Přinesly skvělé nápady, různé materiály a všelijaké nástroje a mohlo se tvořit. Podařilo se nám leccos z toho, co se v družině dělo, vyfotit. Tak tady to máte. Koukejte a hodnotte, jestli název Šikulové této družince opravdu sedí.

Vidíš, Emo, takto to musíš ostrihnout a bude sukýnka jako malovaná.

A takové krásné malé panenky (nebo to jsou andělíčky?) na stromeček se nám povedly.

Tak to nevím, jestli se mi takový pidi sob povede.

Musí se to popájoovat a slepit. No tak, slepit, ne rozlepit!

Tak se mi nakonec povedl. Líbí se vám? Někomu bude zdobit stromeček.

I někteří kluci jsou pro tvoření jako stvoření.

Račte vstoupit

Malá reportáž z velkého dne

Den otevřených dveří, to je jeden z nejdůležitějších dnů v životě školy. Pořádáme ho vždy na podzim a zveme širokou veřejnost, aby se do naší školy přišla podívat. Lidé ze širokého okolí by měli vidět, v jakém prostředí se děti učí. Však se také máme čím chlubit. Pojdte se s námi podívat.

Dnes naši školu navštívilo opravdu hodně lidí. Některé z nich jsme oslovily, abychom zjistily, jak se jim u nás líbí. Ne každý z nich si s námi chtěl povídat. Přinášíme tedy aspoň několik postřehů.

Johanky ze smilovické školy jsme se zeptaly, co jí v naší škole nejvíce zaujalo? Přestože se jí líbilo všechno, zaujaly ji učebny chemie a fyziky. V chemii prý byl dobrý pokus s uhlím. Ve fyzice se jí líbil pokus s magnetem. Co asi bude říkat, až se

bude chemii a fyziku učit. Johanka ještě doporučovala, aby si všichni zašli do hudebny na super tanec. No a nebyla sama, která měla tak trochu strach, že se v naší škole ztratí, až sem nastoupí do šesté třídy.

Také jsme chtěly vědět, jak se v naší škole cítí dospělí návštěvníci, a tak jsme se jich zeptaly.

Paní Daniele se u nás líbí moc. Nejvíc jí nadchl vánoční jarmark, který je součástí celodenní akce. Však se tam prodávají skoro samé výrobky našich žáků. Od cukrovinek po drobné upomínkové předměty. Paní Daniele připadá opravdu úžasné, jak jsou děti z naší školy tvořivé.

Z úst dalších dospělých jsme slyšely slova jako nádherné, úžasné, jsem nadšená. Tak super.

Samuelovi ze Stříteže se určitě nejvíce líbilo ve školním klubu. Lákal ho tam prima kulečnick a taky stolní fotbal. Tak se od příštího roku mohou v klubu těšit na nového člena.

Natali z Komorní Lhotky taky hodnotila to, co si připravili kluci v chemii. Nejvíc se jí líbilo neviditelné písmo.

Tak nás napadlo, že ti naši kluci jdou na holky chytře, přes chemické pokusy. Buďto jsou v chemii fakt tak dobří, nebo je v tom nějaká magie.

Čertovsky podařená Mikulášská nadílka

Tak takovou Mikulášskou nadílku zažije jenom málokdo. Představte si Mikuláše, jak s andělem prochází školou a kolem něj se hemží čtyři čerti. Je to samé „Blll, blll,“ a „Strčím tě do pytle!“, ale přitom žádný pytel nemá. Chvilku je to tam a pak zase někde úplně jinde. Děti se smějí, místo toho, aby se bály a kály. No hrůza!

Tak jsme pro pořádek požádali čertici Naty, aby nám řekla svůj pohled na to řádění.

Byli jsme sehraní. Čtyři čerti, z toho tři čertice a čert Serafín. Vedla nás čertice Katka. Vpadli jsme do každé třídy a pomalovali jsme, na koho paní učitelky ukázaly. Některé děti dokonce musely do pekla, tedy za dveře.

Nemyslete si, některé menší děti se možná i trochu bály, ale jinak nám ve všech třídách zazpívali nějaké písničky. Jenom osmáci nic, ti se jenom smáli. Prvňáci dokonce přidali i básničku.

Tady máte důkaz. Čertice se pilně snaží, aby děti přivedla k rozumu. A děti? Vidíte sami.

Prvňáci byli vzorní. Zpívali s radostí a odměna je neminula.

Pytel se sladkostmi jsem měla tak plný, že jsem ho nemohla unést.

Skoro každý taky dostal za zlobení čertovské znamení na tvář.

A jak naši „nadílku“ brali učitelé? Většinou s úsměvem. Také s dětmi zpívali. Prvňáky paní učitelka dokonce doprovázela na klavír. Čertice Katka je také pomalovala pekelným znaméním, i když celý rok nezlobili. Brali to s humorem. V jazykovce měli angličtinu a zrovna tam byla paní inspektorka. Také se nechala pomalovat.

Natálie Sikorová, 7. A

Čertíci, čerti a čertiska (a jeden anděl) dětí z 3. třídy.

Znáš tohle zvíře? Prezentace zajímavostí ze světa zvířat

Dozvěděli jsme se, že ve 4. třídě žáci přišli s nápadem představit v hodinách přírodovědy zvířata, která jsou něčím prezentují svoje práce o zvířatech, která jsou vždy něčím zajímavá. Přinášíme vám několik postřehů z těchto prezentací. Schválně, jestlipak jste to všechno věděli.

Mlok skvrnitý

O mlokovi skvrnitém zjistil mnoho zajímavého **Tobiáš Godula**.

Žáci se dozvěděli, že mlok žije tam, kde je vlhko. Vidět ho můžeme jenom někdy, protože se přes den ukrývá a vylézá z úkrytu, až když je tma. Je to proto, že mu sluníčko škodí. Leze pomalu.

Mlok se živí třeba žížalami, nebo taky pavouky a podobně.

Mloka raději do ruky neberte, protože vylučuje jed. Jeho jed sice není pro člověka nebezpečný, ale způsobí vám

Popálení. Právě kvůli jeho jedu se mu ostatní živočichové vyhýbají.

Tobiášovi se podařilo prezentací o mlokovi vzbudit u dětí velký zájem o tohoto živočicha. A tak se dlouho zvedaly ruce nahoru. Děti se buďto chtěly Tobiáše zeptat na nějakou zajímavost, nebo naopak chtěly sdělit další poznatek o tomto zvířeti.

Zájem dětí o Tobiášovo téma byl velký.

Víte o tom, že existuje **žralůček bambusový arabský**? Jestli ne, tak si o něm přečtete pár zajímavostí, které o něm ve své prezentaci referoval **Sam Szokala**.

Žralůček bambusový arabský je vodní tvor, který ale umí dýchat i nad vodou. Zakryje žábry a dýchá nosními dírkami. Žije tam, kde jsou koráli, mezi nimi se skrývá. Je velmi rychlý, dovede uplavat jinému žralokovi, třeba i žralokovi bílému.

Je dlouhý asi jako pravítko, tedy přibližně 30 centimetrů. Naklade 10 až 15 vajec, výjimečně 20.

Dá se dobře chovat v akváriu. Měl jsem ho asi pět let. Dával jsem mu granule, ale někdy taky sardinky.

Takoví jsou naši hrdinové

Z dílny čtení

Čtvrťáci rádi čtou, to poznáte na první pohled, když přijdete do jejich dílny čtení. Rádi se dozvídají o hrdinech z knih, jaká dobrodružství prožívají a jací jsou. Nemyslete si, umět si představit takového hrdinu z knihy není zrovna snadné. Jak vypadá? Jaký je? A mohu si k němu vytvořit nějaký vztah? Že si na takové otázky naši čtenáři neumí odpovědět? Ale ano! Přesvědčte se.

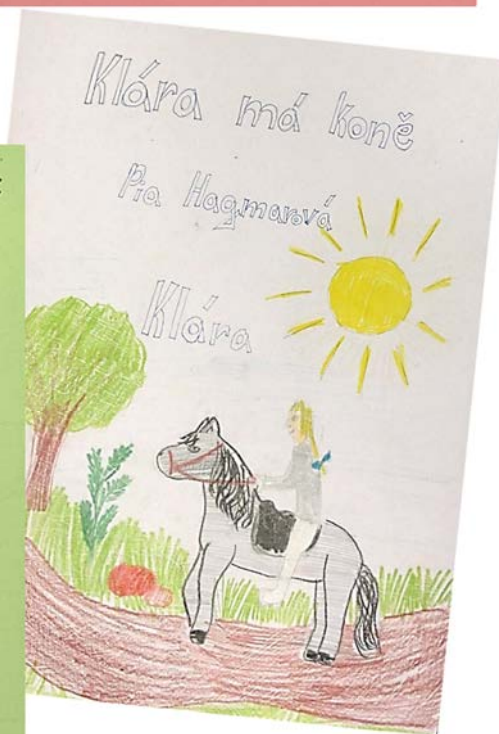

Lou
Markéta Černá

Lou má Mlék a má dvojče Beno.
Lou má slapy na mekadra je šikla!
Lajinají ji zvířata. Má strýčka, který když ji
bylo 7 let, tak se strachel. Šalouit si povnost v
podezemí, křká se jmenuje Dvočina. Když jí šel je
Mlék, tak se s Benem za ním vydali. U strýčků
jim dal velký úkol. Jdou v džungli a musí se
pokusit zachránit tygra sumaleuského.
Dvojčata má mláďata a kvůli jim
nebezpečí. Vybláči. Podarí se jim zachránit
Tyra s mláďaty?

Karolína Bradská

Moje postava se jmenuje Klára, je velmi milá
a má ráda zvířata. Má nevládní sestru Lotku.
Nejčastěji máš kapletemý cop, bílé triko a černé kalhotky.
S maminkou bydlíš v Malinově uličce a máš malého
sedláka poníka, který se jmenuje Gávr.
Je to klavná postava a mám ji ráda, protože pomáhá
zvířátkům.

Alisťyňa Páľová
Moje postava se jmenuje Sarah. Má ráda koně, jezdí na závody a její kůň se jmenuje Scarlet. Má sestry Toy a Chloe. Je hodná, pomáhá hlavně koním. Má modré oči, žluté vlasy. Nosí červené šaty, bílé kalhoty a černé boty. Je to hodná postava, mám ji moc ráda.

Asterix je malý a marnivý.
Má nejlepšího kamaráda jménem
Obelix. Asterix je hlavní
hrdina těchto dobrodružství.
Obelix je nerozhádný kama-
rád Asterixe a hlavně
je nář, když je v nějaké
dobrodružství hodně
přimane a divočáčí.
Asterix má obličnou
holnu, červené kalhoty
a černé šaty. Obelix
má pska jménem Idefix.

Ondřej Čechotka

Moje postava se jmenuje Franciska.
Má koně Bingo. Bingo je hnědý. Franciska
má kudrnaté vlasy a ve vlasech nosí zelenou
čelenku. Nejradši Franciska má
krátké růžové šaty a jezdecké
šortky a ještě vysoké jezdecké černé
kopačky. A má tři nejlepší kamarádky Janu, Julu
a Michelle.
Franciska je moc hodná.

Mariana Smilovská

Vždyť jsou jako my

Z dílny čtení a psaní

Čtení knížek, k čemu to je? Vždyť mně to nic nedá. Zbytečná ztráta času. – S takovými pohledy na četbu se můžeme setkat často, až příliš často.

Co na to učitelé? Stále jdou „hlavou proti zdi“ a trvají na tom, že se číst musí, protože knihy otevírají dveře do vlastních duší. Mají pravdu?

Myslím, že žáci 8. A jsou na dobré cestě pohlédnout na rozmanitost a složitost světa a na sebe sama skrze hrdiny příběhů, které jim četba nabízí. Pojdme se na to podívat. RED

Lennie je sedmnáctiletá knihomolka, která má ráda muziku a svůj klavír.

... Většina lidí si myslí, že Lennie není moc přátelská. Ona je, ale člověk ji nejdříve musí poznat. Mně osobně se také ze začátku nezdála sympatická, ale pak jsem změnila názor. Jediné, co mi na ní vadí, je to, že je hodně nerozhodná a všechno si dělá ještě zbytečně složitější. Chtěla jsem, aby se konečně rozhodla, co vlastně chce.

Jenže kdybych byla na jejím místě, tak bych popravdě nejspíš taky nevěděla, co mám dělat.

(Jandy Nelsonová, Nebe je všude)

Denisa Vrublová

Jako každý člověk má i Sofie své negativní stránky, například nepořádnost, někdy je drzá na své rodiče. ... Sofie má velice dobrý vztah se svým dvojčetem Joshem. Se svými rodiči už tak dobrý vztah nemá, jelikož jsou archeologové a nemají na své děti příliš mnoho času.

... Uvědomila jsem si, že toho mám se Sofií hodně společného. Líbí se mi, že je to dívka, která se ničeho nebojí a k ničemu se nepostaví zády.

(Nicolas Flamel, Knězka, tajemství nesmrtelného)

Aneta Gwózdiová

Theodor byl od začátku moje oblíbená postava. Ne proto, že je hlavní hrdina, ale proto, že je příkladem toho, kam až se člověk může dostat a čeho je schopen.

Je nespoutaný, nezabývá se zbytečnostmi a raduje se z nepatrných maličkostí. Svět bere svým způsobem s nadhledem. Touží po svobodě a klidu. Je samotářský, podivínský, přemýšlivý, originální, jiný. Fascinuje ho smrt. ... Jeho okolí ho bere spíše negativně, protože je jiný – vybočuje z řady. Jen Violet ho vidí jinak.

(Jennifer Nivenová, Všechny malé zázraky)

Nela Wardasová

rozhodla, co vlastně chce.

Jenže kdybych byla na jejím místě, tak bych popravdě nejspíš taky nevěděla, co mám dělat.

Čtení pro dlouhé zimní večery

Upoutávky

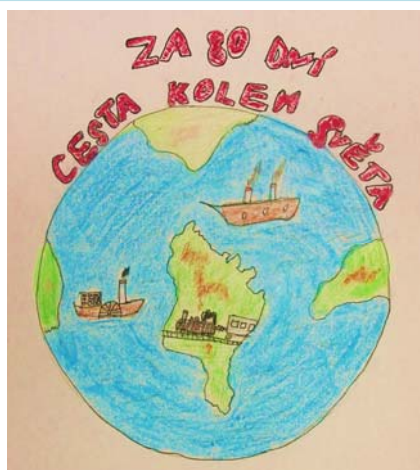
Což takhle dát si o vánočních prázdninách dobrou četbu? Představte si to: Jsou prázdniny, doma je teploučko, vánoční pohoda a klid. To je ta správná atmosféra k tomu, abyste sáhli po knize.

Máme pro vás několik dobrých tipů na zajímavou četbu od Marka Witase ze 4. třídy.

Dobrodružný román

Cesta kolem světa za osmdesát dní

Spisovatel **Jules Verne** napsal hodně dobrodružných knížek. Cesta kolem světa za osmdesát dní patří k nim.

Hlavní postavou příběhu je londýnský džentlmen Phileas Fogg. Je to muž velmi bohatý, ale jak ke svému jmění přišel, to nikdo neví. Je členem Reformního klubu v Londýně. Jednoho dne se s pány v klubu vsadil i čtyři tisíce liber, že podnikne cestu kolem světa a že ji urazí za 80 dní. V té době, kdy se příběh odehrává (před více než 140 lety), se zdálo nemožné takovou cestu stihnout za osmdesát dní.

Pan Fogg vyrazil bez zavazadel, jen s cestovním vakem a se svým sluhou. Cestovali různými dopravními prostředky po souši i po moři. Na cestě je potkala různá

dobrodružství. A jestli stihli dorazit zpátky do Londýna opravdu za těch osmdesát dnů, to bude nejlepší, když se dozvíte z knížky.

Napětí

Záhada jezera Loch Ness

Poslední tajemství - Záhada jezera Loch Ness je první kniha, kterou jsem od spisovatele **Richarda Dübella** četl, a stála za to.

Dvojčata Franziska a Fynn zjistí, že jsou potomky Eugena Vidoqa, prvního detektiva na světě. Jednou v noci se jim do snu vkrade Vidoqův neklidný duch a požádá je o pomoc. Mají vyřešit záhadu jezera Loch

Ness, které leží ve Skotsku. Dvojčata se jednoho dne seznámí s obchodníkem se starožitnostmi a najdou stroj času, který je dopraví do Skotska do roku 1933.

Proč cestovali do minulosti? Zjistí, že lochnesská příšera existuje? Prozradí jejich kamarádi Cornelius a Lena jejich tajemství? Vyřeší Franziska a Fynn záhadu jezera Loch Ness?

Všechno se dozvíte, když si knihu přečtete. Toto dobrodružství čeká jenom na vás.

Naše florbalistky stály na nejvyšším stupni bedny a postoupily do okresní soutěže

Vyhrát pět zápasů a v jednom remízovat, tak to je pecka. Rozhovor s členkou florbalového týmu děvčat jsem si nemohla nechat ujít.

Natálie Sikorová ze 7. A ochotně odpověděla na všechny moje otázky. Za tento rozhovor jí děkuji.

Silvie: Opravdu jste skončily na prvním místě?

Natálie: Ano, opravdu na prvním. Diplom jsme předaly, určitě ho má paní ředitelka.

Silvie: Jak jste se na turnaji cítily?

Natálie: Na začátku jsme měly trochu strach z družstva ve fialových dresech. Ale nakonec to bylo v pohodě.

Silvie: Proti kolika týmům jste hrály?

Natálie: Proti třem týmům. Byly z Třince a jeden taky z polské školy.

Silvie: A kolik zápasů jste na turnaji hrály.

Natálie: Celkem jsme měly pět zápasů.

Silvie: Kolik z nich jste vyhrály?

Natálie: Pět zápasů jsme vyhrály a jednu jsme remizovaly.

Silvie: Jsi spokojená se svým výkonem?

Natálie: Moc ne. V našem družstvu jsem brankář. Pustila jsem dva góly. To mi vadí.

Silvie: Co bys tedy příště vylepšila?

Natálie: Samozřejmě chytání, abych neupustila žádný míček střelený do brány.

Silvie: A co spoluhráčky, váš tým. Jak jste spolu vycházely?

Natálie: Jednou jsme se trochu pohádaly. Jinak si myslím, že jsme na tom byly dobře, navzájem jsme spolupracovaly.

Silvie: V kolik turnaj skončil?

Natálie: Skončil kolem jedenácté a ve dvanáct hodin jsme byly zpět v Hnojníku předat škole diplom.

Rekord ve sběru kaštanů

Letos nasbíraly děti z naší školy **694 kilogramů kaštanů**, o 64 kilo více než loni. Vešly se tak tak do přívěsného vozíku, aby si je myslivci odvezli.

Jak to tak vypadá, zima bude pořádná. S naší malou nadílkou snad nebudou muset zvířata v lese trpět hladu.

O rekord ve sběru kaštanů se letos zasloužily hlavně děti z 1. stupně a žáci 6. B třídy.

Z předávání kaštanů myslivcům

V **6. B** dokonce nasbírali **148 kg**.

3. třída však nezůstala nijak pozadu, její žáci odevzdali **136 kg**.

Hned v závěsu za nimi je **4. třída**, která se postarala o **125,5 kg** kaštanů.

A **5. třída** na tom nebyla o moc hůř, od jejich žáků poputuje k lesní zvěři **112 kg** zimní pochoutky.

Děti z **1. a 2. třídy** se také pořádně snažily. Druháčci nasbírali **81 kg** a prvňáčci **69,5 kg**.

O zbývajících kilogramy do 694 se postarali jednotlivci z tříd 2. stupně. Je škoda, že mezi staršími žáky se sběračů kaštanů najde jen málo, i když mnohým z nich na ochraně lesní zvěře jistě záleží.

Sbírej PETky, sbírej papír

V minulém čísle jsme informovali o vyhlášení nové sběrové soutěže a doufali jsme, že i naše výzva přispěje k tomu, že bude ve škole a jejím okolí čistší prostředí. To se snad podařilo.

Ale dá se říct, že tentokrát se do sběrové akce zapojila celá škola? Že se zúčastnily všechny třídy? Tak se na to podívejme.

Sběr PET lahví

Celkem nasbíráno 132 kg.

3. tř. 15 kg

8. A 13,25 kg

5. tř. 10,05 kg

4. tř. 8,05 kg

6. A, 6. B, 7. A a 2. tř. nasbíraly menší počet kg.

7. B, 8. B, 9. A a 9. B se do sběru nezapojily.

Sběr papíru

4. tř. 800 kg 1. tř. 319 kg

5. tř. 483 kg 6. B 316 kg

2. tř. 478 kg 9. B 238 kg

9. A 470 kg 7. B 159 kg

7. A 350 kg 8. A 106 kg

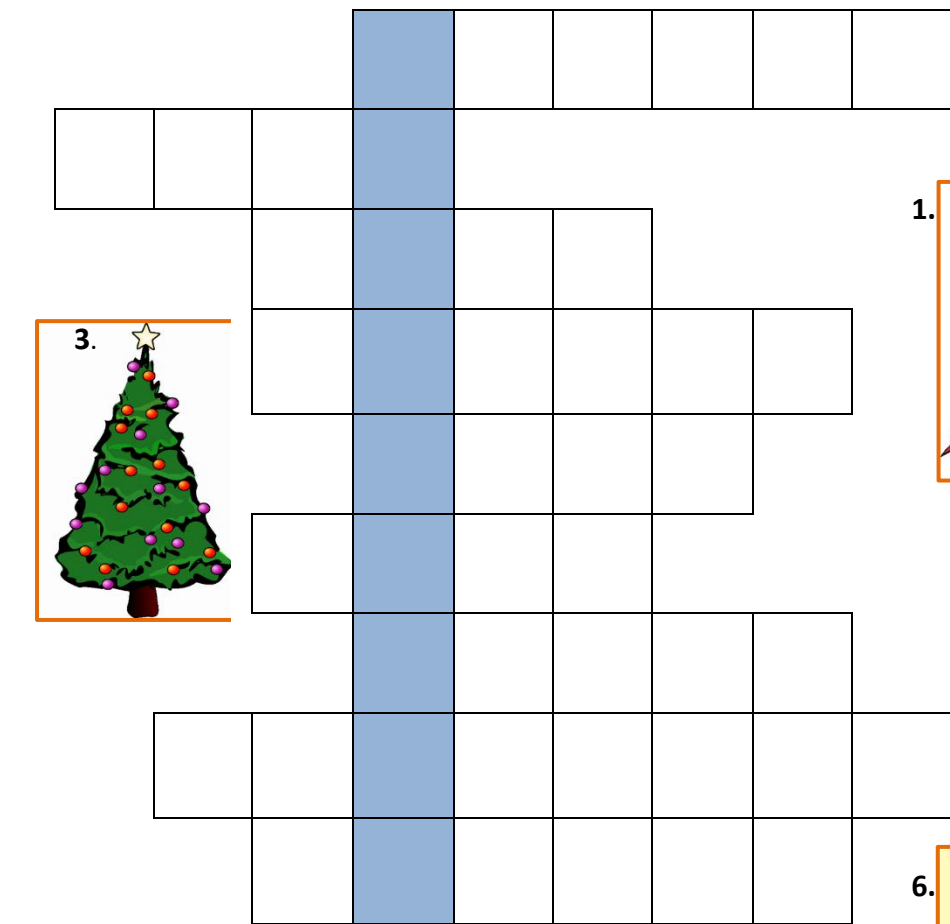
3. tř. 331 kg 6. A 26 kg

8. B 0 kg

8. B se do sběrových soutěží vůbec nezapojila!

Pro chytré hlavy

Vyluštěte anglickou křížovku a přijďte si do knihovny pro odměnu. Prvních 5 luštitelů odměníme.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

1.

6.

7.

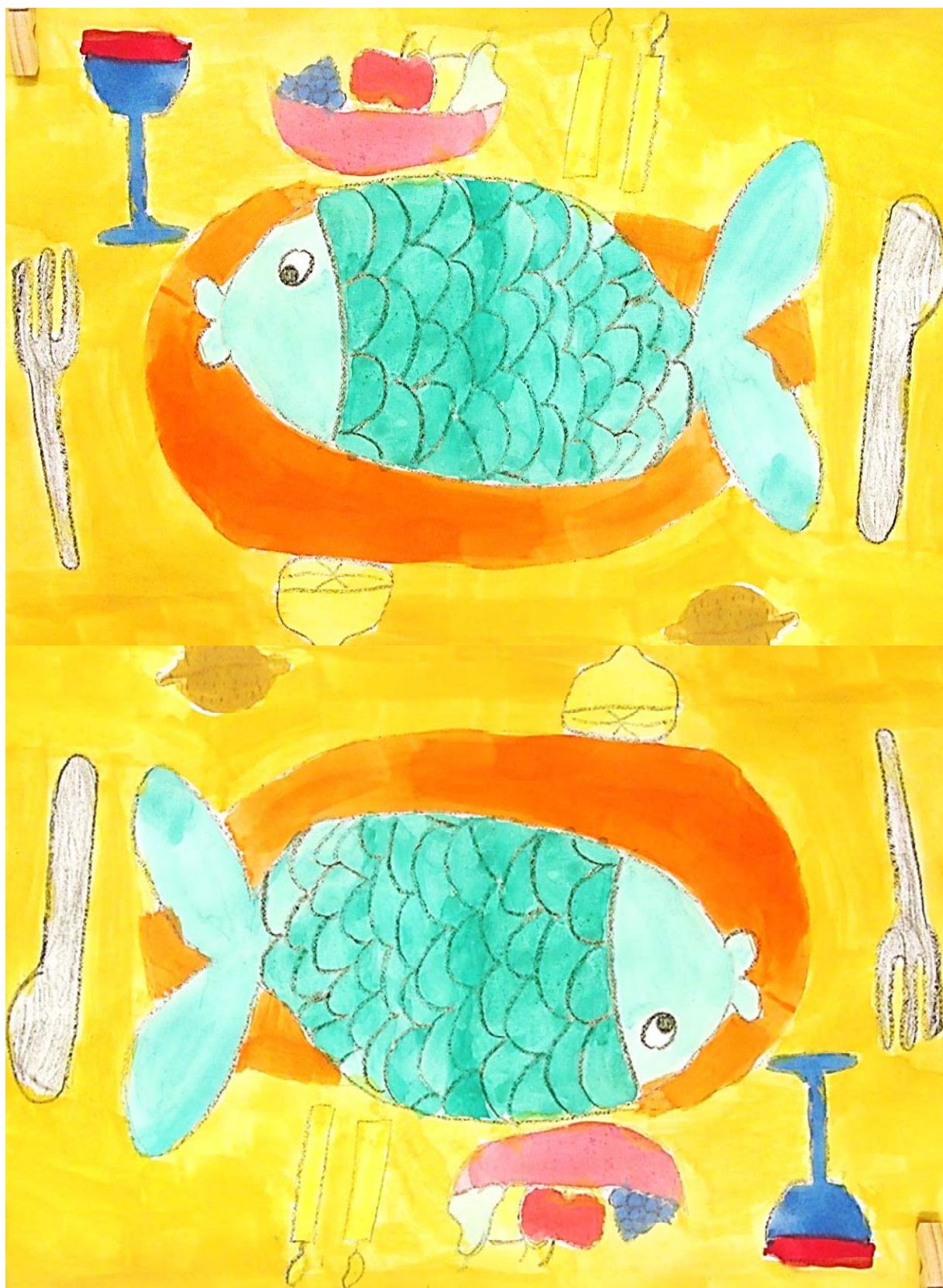
8.

9.

Nicola Fornalová, 9. B

Obrázky in:
<http://www.animaatjes.nl/cliparts/kerst-kaarsen>
http://obrazky.superia.cz/vanoce/vanocni_stromecek.php
<http://www.pronaladu.cz/pribeh-o-dvou-snehovych-vlockach/>
http://hrudik.sweb.cz/bar_ryby/K/kapr.htm
<https://vysivani.nej-sici-stroje.cz/vysivka/hvezda/341/>
<http://zenyzenam.cz/blog/5-tipu-pro-radostne-vanoce/>
<http://www.radostne-vanoce.cz/category/historie-vanoc/>
<http://brnozpad.casd.cz/2014/12/vanocni-cukrovi-pro-potrebn/>

Radostné Vánoce přeje (Zá)školáček.

Redakční tým:

Nicola Fornalová, 9. A, Vendula Káňová, 9. A, Silvie Konečná, 7. A, Kristýna Korčová, 9. B, Emma Sušovská, 7. B, Agáta Unucková, 8. A, Marek Witas, 4. tř.

Na čísle spolupracovali:

Michaela Machandrová, Kateřina Teslíková, 4. tř., Mgr. Michaela Lehner, Mgr. Magda Luzarová, Mgr. Jarmila Valášková, Bc. Nikola Zarembová

Fotodokumentaci k článkům o akcích poskytli: žáci a učitelé školy

Autorka loga časopisu: Natálie Kozlová, 9. B

Editor: Eva Fojtíková, knihovnice

Vydavatel: MZŠ a MŠ, Hnojník 120, p. o.

4. číslo vychází 20. prosince 2016

Ilustrace na titulní straně: Anna Antošová, 3. tř.

Ilustrace Kapr: Miriam Sližová, 3. tř.